

Spm. nr. S 640

4) Til arbejdsministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Kan ministeren oplyse, hvorfor regeringen ikke efter modtagelsen af Kommissionens advarselsbrev i september 1998 gav Folketingets Europaudvalg en orientering om, at EU forbereder en sag mod den danske efterlønsordning?«

Skriftlig begrundelse

Kommissionen sendte den 25 september 1998 et brev til den danske regering, hvori Kommissionen kræver en redegørelse inden for 2 måneder om en række spørgsmål vedrørende den danske efterlønsordning og EU-traktaten. Det betyder, at Kommissionen forbereder en retssag ved EF-Domstolen. Ifølge BT den 2. december 1998 har ministeren måttet anmode Kommissionen om en udsættelse af det danske svar. Sagen voldt åbenbart den danske regering betydelige vanskeligheder, og man kan jo ikke undgå den mistanke, at finanslovsaftalens ændring af efterlønnen er et forsøg på at tilpasse de danske regler til Kommissionens krav.

Ganske vist er det ikke regeringens pligt at orientere Europaudvalget om alle trusselsbreve fra Kommissionen, hvilket ministeren også i BT gør opmærksom på. Men det er regeringens pligt at orientere om væsentlige sager, og et EU-angreb på efterlønnen må uægtelig betegnes som en overordentlig væsentlig sag. Derfor må det betegnes som en fejl, at regeringen ikke har orienteret udvalget. Det bestyrker indtrykket af, at regeringen i denne sag har store vanskeligheder, som man har søgt at holde skjult.

Ministeren betegner i Politiken den 2. december 1998 Junibevægelens kritik som »fladpandet«. Dermed bevæger ministeren sig ned på et uacceptabelt lavt debatniveau. For det er jo nok muligt, som ministeren hævder, at regeringen under alle omstændigheder havde tænkt sig at ændre efterlønnen (trods alle løfter om det modsatte), men dette udelukker jo ikke, at regeringen ved den konkrete udformning af sit forslag har taget hensyn til Kommissionens skrivelse af 25. september 1998.

Keld Albrechtsen (EL):

Nu bedrer forholdene sig jo lidt med det aller sidste svar, ministeren kom med, men ikke

desto mindre står jo tilbage, hvorfor Europaudvalget ikke allerede i september – jeg tror, det var 25. september, man modtog brev fra Kommissionen – fik en orientering.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Jeg skal ud over at henvise til svaret på det foregående spørgsmål sige, at regeringen endnu ikke har underrettet Folketingets Europaudvalg, fordi det endnu er alt for tidligt at sige, om Kommissionen overhovedet vil anlægge en traktatkrænkelssesag mod Danmark.

Jeg vil gerne gentage, at i overensstemmelse med sædvanlig praksis bliver Europaudvalget orienteret i forbindelse med afsendelsen af svaret på en eventuel åbningsskrivelse.

Danmark er i færd med at svare på Kommissionens forespørgsel, og vi har bedt om udsættelse af svarfristen, fordi det er et overordentlig kompliceret spørgsmål, der er rejst. Og som jeg nævnte under det foregående spørgsmål, vil jeg gerne sende et notat til Europaudvalget, når vi er færdige med at afgive besvarelsen til Kommissionen.

Keld Albrechtsen (EL):

Endnu en gang tak for løftet om et notat.

Jeg bliver nødt til at spørge ministeren, om ikke ministeren er enig i, at reglerne for samspillet mellem regeringen og Folketingets Europaudvalg altså er, at hvis det er væsentlige sager, skal der orienteres. Som jeg har opfattet reglerne, omfatter det også sager, der ligger på et tidligere stadium end åbningsskrivelser, hvis de altså er væsentlige.

Og jeg vil godt spørge ministeren, om han ikke er enig i, at sådan et spørgsmål som det her, hvor EU direkte truer hele efterlønsordningen, må siges at være overordentlig væsentligt, og at det derfor efter de regler, vi har om orientering af Folketingets Europaudvalg, faktisk er noget, regeringen skal orientere Europaudvalget om, så snart sagen opstår?

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det ligger i de beretninger, som er vedtaget, og som er en aftale mellem regeringen og Folketingets Europaudvalg, at regeringen skal orientere Folketingets Europaudvalg, når der er væsentlige spørgsmål. Det, der så er afgørende for, om regeringen skal orientere Europaudvalget i denne her sag, er, om regeringen opfatter denne her sag som væsentlig.